

- Jézus az utolsó vacsorán beszélt arról, hogy elmegy; hogy a tanítványainak (az övéinek) elküldi a Szentlelket: „nem hagyok titeket árván”. Az eddigi látható együttlét után egy láthatatlan, de sokkal szorosabb egység jön létre: egy összenövés Krisztussal (mint a szőlővessző a szőlőtővel), sőt egy „belőle növés”: amilyen Ő, az határozza meg, hogy milyen leszek én, és milyen gyümölcsöt fogok teremni. „Belőle nőttem én”, ezért vagyok az, aki, és ezért szeretem azt, Akiből kinőttem.
- A szőlőműves: az Atya. „Az Ő munkája az, hogy ti Krisztus Jézusban vagytok” (1Kor 1,30) – hogy beleszülettünk, és hogy benne maradunk. Keresi a gyümölcsöt; ahol nincs, azt az ágat lemetszi.
 - o A szőlőtő minden vesszőnek továbbadja a nedvességet, mindent, amitől az képes lesz gyümölcsöt teremni. Mégis van nem termő vessző. Ezeket (a természetben) azért metszik le, hogy ne vegyék el a helyet és az erőt a többtől, azok teremjenek többet.
 - o Krisztusban élni és nem teremni: ha ellenállok neki. Ha azt, amit kapok, másra fordítom. Ha ez az életemnek csak egy részét érinti, Isten kész megtisztítani: lemetszhet rólam dolgokat, elveheti azt, amihez túlságosan ragaszkodtam, amiben Őhelyette bízott. Jó, ha ezt az Igéjével teheti: ha megértem és engedelmeskedem. Ha nem, akkor „fizikailag” is elvehet dolgokat. – A végső eset: ha az ember teljesen ellene áll Isten munkájának: megkeményedik, nem lehet vele beszélni... ilyenkor Isten teljesen lemetszheti az embert a szőlőtőről, Krisztusról. (A szőlővessző magát a tanítványt példázza; ld. még Ézs 5,1–7; ott minden ág „vadszőlőt termett”.) Őrizzen meg az ilyen megkeményedéstől – kérhetjük az Atyát, mert Ő, a szőlőműves, vigyáz a szőlőre.
- „Maradjatok énbennem” – a szőlővessző nem tudja magát leszakítani, és nem tud akaratan kívül, magától leszakadni a szőlőtőről. A szőlősgazda, az Atya metszheti le. Jézus minket szólít fel erre: van felelősségünk. Halljuk meg az Igéből, mi az, amitől minket meg akar tisztítani! Vegyük észre, ha az, amit tenni akarunk, nem tetszik Istennek, ne nyomjuk el a „halk és szelíd hangot”, ami bennünk megszólal! Lehet, hogy csak annyit mond, hogy „ezt most te egyedül akarod”, már erre is hallgatni kellene – „nélkülem semmit sem cselekedhettek”. „Különb vagyok ennél az embernél” – ettől is meg akar tisztítani.
 - o Ezt jelenti az, hogy „bennem maradtok és beszédeim megmaradnak bennetek”. Ha ez igaz rám, akkor igaz lesz az is, hogy „kérjétek, amit akartok, és meglesz nektek”. Kérhetem a gyümölcsöt – mert maga Jézus ígéri (15,5), hogy teremni fogok.
- A gyümölcs, amit Jézus Krisztus terem bennem: azok a tulajdonságok, amikre az én természetemből nem telik, csak az Övéből. Az a szeretet, ami Őbenne van; az az engedelmesség, ami Őbenne van; „tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű”. Gyümölcs az is, hogy vallást tudok tenni Krisztusról úgy, hogy nem száraz tanokat mondok, hanem a hallgató megérti belőle, hogy neki is erre van szüksége. Gyümölcs minden szolgálat, amit Ővele végzek, akár úgy, hogy nekem nincs erőm hozzá. – Kérhetem mindezeket Istentől, mert „maga az Atya szeret” (Jn 16,27), és mert Istennek is ez a célja: „az lesz az én Atyám dicsősége”.

Jézus mondja: „Aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.” Jn 14,21